

АНАЛІЗ ТЕНДЕНЦІЙ У СТАТИСТИЧНОМУ ВИМІРЮВАННІ ПОБУДОВИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ДО СТАБІЛІЗАЦІЇ ТА ЗРОСТАННЯ

О.Л.Єршова,

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційних технологій
Національної академії статистики, обліку та аудиту
Державної служби статистики України*

Забезпечення ефективного розвитку інформаційного суспільства, спрямованого на підвищення національної конкурентоспроможності за рахунок широкого впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, розвитку людського потенціалу, поліпшення життєвого рівня населення, сприяння становленню відкритого демократичного суспільства є пріоритетним напрямком державної політики, про що зазначено у щорічному Посланні Президента України до Верховної Ради України “Модернізація України – наш стратегічний вибір”.

Підвищення міжнародних рейтингів України серед інших держав світу, зокрема стосовно рівня інформатизації життя та побудови інформаційного суспільства є важливою ціллю уряду країни. Його побудова до недавнього часу не мала засобів статистичного вимірювання в Україні, рейтинги та оцінки стану будувалися зовнішніми статистичними організаціями та базувалися на не повних та протирічних статистичних даних. У 2012 р. Кабміном була затверджена Національна система індикаторів розвитку інформаційного суспільства (НСІРІС) та методика їх обрахунку [1]. Вони були побудовані з урахуванням потреб та вимог міжнародних організацій статистики та охоплюють аспекти побудови інформаційного суспільства, які враховуються при побудові міжнародних Е-індексів. Для достовірної та коректної побудови міжнародних рейтингів крім Державної служби статистики, інші зацікавлені та уповноважені організації збирають статистичну інформацію про різні аспекти інформатизації.

Сфера розвитку інформаційного суспільства та інформатизації регулюється такими базовими законами України: “Про Концепцію Національної програми інформатизації”; “Про Національну програму інформатизації”; “Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства України на 2007-2015 роки”; “Про електронні документи та електронний

документообіг”; “Про електронний цифровий підпис”, “Про захист персональних даних”, “Про доступ до публічної інформації”.

Розпорядженням КМУ № 386-р від 15 травня 2013 р. прийнято Стратегію розвитку інформаційного суспільства в Україні, вочевидь, ця Стратегія вимагає сукупності послідовних конкретних заходів з прискорення процесів розвитку.

Для їх детального аналізу Інститутом телекомунікацій і глобального інформаційного простору НАН України за договором з Державним агентством з питань науки, інновацій та інформатизації України розроблено Національну систему індикаторів оцінки рівня розвитку інформаційного суспільства, затверджену Постановою Кабінету Міністрів України № 1134 від 28.11.2012 р. [1]. Прийняття цієї системи є певним зрушенням в сфері розвитку інформаційного суспільства, оскільки з’явилась основа для оцінки поточного стану цього процесу та можливість прийняття рішень виходячи з конкретних оцінок ситуації.

Також створено програмно-апаратний комплекс ведення Національної системи індикаторів оцінки розвитку інформаційного суспільства, інстальований в Держінформнауки [2]. Цей комплекс дозволяє систематизувати процес розрахунку та ведення індикаторів та інтегральних індексів, в тому числі за участю групи експертів, що визначається Держінформнауки.

Прийнята Національна система індикаторів узгоджується з міжнародними системами, враховує національну специфіку та пріоритетні завдання розвитку інформаційного суспільства в країні. На основі системи індикаторів розроблено методика розрахунку інтегральних індексів для оцінки проникнення ІТ в життєдіяльність суспільства. На момент підготовки цього документу методика розрахунку продовжувала знаходитися на затвердженні в органах влади, які розглядають її, як і проект самої Постанови № 1134 від 28.11.2012 р. дуже повільними темпами.

Дослідженню якісних та кількісних явищ та змін в українському інформаційному суспільстві присвячені роботи О.Б.Баховець, Т.О.Грінченко, К.Д.Гуляєва, С.К.Полумієнка, Л.О.Рибаківа [3], В.В.Тюріна [4], О.Л.Чубукової [5], Л.М.Гохберга [6, 7].

Окремим питанням забезпечення якості та надійності статистичної інформації присвячені праці таких українських вчених, як С.С.Герасименко, А.В.Головач, А.М.Єріна, В.Б.Захожай, Е.М.Лібанова, О.Г.Осауленко, В.І.Паніотто, Н.О.Парфенцева, С.І.Пирожков, А.П.Ревенко та ін.

Мета статті – проаналізувати наявні статистичні дані про стан інформатизації в Україні з міжнародних джерел та Держстату (порівняння 2011-2012 рр.), виявити причини наявних тенденцій та запропонувати рішення щодо стабілізації та зростання показників ІТ-розвитку українського суспільства.

Розвиток інформаційного суспільства та інформаційно-комунікаційних технологій віднесено до стратегічних напрямків, визначених Президентом України.

Одним з основних кроків, який допомагає прискорити процес впровадження інформаційного суспільства в тій чи іншій країні є затвердження на державному рівні Національної програми побудови інформаційного суспільства. Ця програма формується виходячи з довгострокових пріоритетів соціально-економічного, науково-технічного, національно-культурного розвитку країни з урахуванням світових напрямів розвитку та досягнень у сфері інформатизації і спрямована на розв'язання найважливіших загальносуспільних проблем та створення умов для інтеграції країни у світовий інформаційний простір відповідно до сучасних тенденцій інформаційної геополітики.

Національна програма побудови та розвитку інформаційного суспільства – це комплекс взаємопов'язаних завдань (проектів) інформатизації, які спрямовані на реалізацію державної політики та створення сучасної інформаційної інфраструктури за рахунок концентрації та раціонального використання фінансових, матеріально-технічних та інших ресурсів. Поряд з тим, ця програма передбачає використання виробничого і науково-технічного потенціалу держави та координації діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності і громадян у сфері інформатизації [9].

Країни, які визначили одним із своїх пріоритетних завдань саме побудову та розвиток інформаційного суспільства, використовують ці програми для визначення стратегії розв'язання проблем, що пов'язані із забезпечення інформаційних потреб та інформаційної підтримки соціально-економічної, екологічної, науково-технічної, оборонної, національно-культурної та іншої діяльності у сферах загальнодержавного значення.

Міжнародний Союз Електрозв'язку (МСЕ) ООН 7 жовтня 2013 року оприлюднив новий звіт “Вимір інформаційного суспільства”, де подає основні глобальні тенденції щодо розвитку інформаційних та комунікаційних технологій (ІКТ) та індекс розвитку ІКТ.

Індекс охоплює 157 країн, Україна займає 68 місце. Цей показник покращився порівняно із попереднім роком на одну позицію, тоді Україна була на 69 місці.

Індекс ІКТ залежить від трьох груп показників. Перша група – доступ до інформаційно-комунікаційних технологій (кількість фіксованих телефонів на 100 сімей, мобільні телефони на 100 жителів, ємність зовнішніх каналів на 1 користувача Інтернету, кількість комп'ютерів на 100 чоловік, кількість Інтернет-користувачів на 100 осіб). Друга – використання ІКТ (кількість індивідуальних комп'ютерів, фіксований широкопasmовий доступ на 100

жителів, мобільний широкопasmовий доступ на 100 жителів), а третя – навички використання ІКТ.

За даними Всесвітнього економічного форуму в Давосі (Швейцарія), відповідно до доповіді “Глобальний звіт про розвиток інформаційних технологій 2012: Життя у гіперзв’язаному світі”, та за даними станом на вересень 2012 р. аналітичної групи Всесвітнього економічного форуму (World Economic Forum), незважаючи на кризові явища в світовій економіці, рейтинг України за індексами, що стосуються інформаційно-комунікаційних технологій в порівнянні із сукупною кількістю країн має позитивну динаміку та становить:

- Глобальний індекс конкурентоспроможності (WEF Global Competitiveness Index) у 2012-2013 pp. – 73 місце із 144 країн, у 2011-2012 pp. – 82 місце із 142 країн та у 2010-2011 pp. – 89 місце із 139 країн;
- Індекс технологічної готовності (WEF Technological Readiness Index) у 2012-2013 роках – 81 місце із 144 країн, у 2011-2012 pp. – 82 місце із 142 країн та у 2010-2011 pp. – 83 місце із 139 країн;
- Індекс мережевої готовності (WEF Networked Readiness Index) 2011-2012 роках – 75 місце із 142 країн (90 місце у 2010-2011 pp. із 138 країн);
- Індекс електронного уряду ООН 2012 (UN e-Government Index) 2011-2012 роках – 68 місце із 193 країн (54 місце у 2010-2011 pp. із 192 країн).

На початок 2012 р. Україні вдалося поліпшити позиції за такими складовими конкурентоспроможності, як “макроекономічна стабільність” – 112 місце (на 20 пунктів), “стан державних і приватних інститутів” – 131 місце (на 3 пункти), “ефективність фінансових ринків” – 116 місце (на 3 пункти), а також в рейтингу країн світу за Індексом мережевої готовності 2011-2012 pp. Україна зайняла 75-е місце, перемістившись в порівнянні з попереднім рейтингом на 15 позицій вгору. Показник 2012 р. є одним з кращих за останні 7 років.

В 2012 р. майже всі показники субіндексу технологічної готовності покращилися. Зокрема, такі: “рівень освоєння технологій” (+2 позиції), “іноземні інвестиції та трансфер технологій” (+15 позицій), “Інтернет-користувачі” (+4 позиції).

Названі досягнення відбулися завдяки таким чинникам:

- Удосконалення нормативно-законодавчої бази щодо інформатизації в Україні;
- Залучення іноземних інвестицій та приватного капіталу;
- Активна рекламна та маркетингова діяльність зарубіжних компаній-виробників засобів комунікацій та гаджетів;
- Розширення повноважень та обов’язків відповідальних органів та керівних структур.

- Стрімкий технологічний розвиток у розвинутих країнах, можливість розповсюдження актуальних досягнень техніки та програмного забезпечення у світі, в тому числі на Україну.

Аналіз конкурентоспроможності України, проведений Фондом “Ефективне управління” у співпраці зі Всесвітнім Економічним Форумом, показує, що за основними складовими конкурентоспроможності національної економіки, які впливають на розвиток інформаційного суспільства в Україні існує нерівномірність у розвитку ІКТ в регіонах.

За результатами аналізу конкурентоспроможності регіонів України за 2012 р. встановлено, що у порівнянні з 2011 р. п’ятірка лідерів не змінилась: Київ продовжує займати позицію лідера у рейтингу, далі йдуть — Харківська, Дніпропетровська, Донецька та Київська області.

Аутсайдерами залишаються Кіровоградська (26 місце) та Херсонська (27 місце) області. Також слід зазначити, що Луганська область погіршила свій рейтинг на 7 позицій і займає 20 місце.

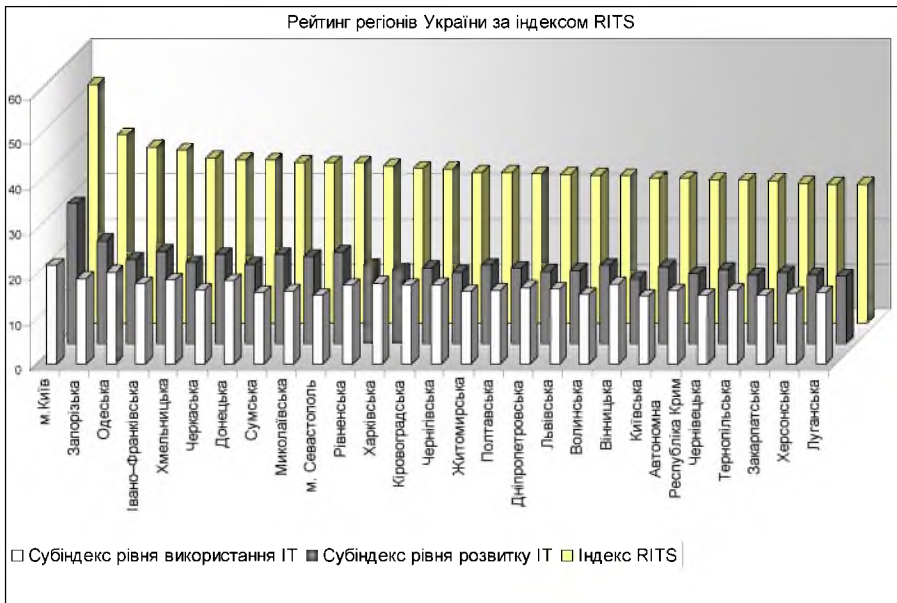

Рис. 1 Індекс RITS рівня проникнення ІТ в життєдіяльність суспільства по регіонах України

В Україні існує значний розрив між показниками в регіонах за складовою “технологічна готовність”. Так, до п’ятірки лідерів увійшли Київ, Харківська,

Одеська, Дніпропетровська та Донецька області. Місто Київ значно випереджає інші регіони, особливо за показниками використання ІКТ. Найгірші позиції має Рівненська область.

У регіонах існує значний дисбаланс щодо оцінок за показниками ефективності застосування ІКТ у державному секторі та бізнесі. Однак бізнес із різним ступенем успішності використовує ІКТ для створення нових бізнес-та організаційних моделей і на даний час є локомотивом використання ІКТ в державі. На рис. 1 представлений Індекс RITS рівня проникнення ІТ в життєдіяльність суспільства по регіонах України.

Розглянемо динаміку основних показників сфери інформатизації. За даними Державної служби статистики за 2011 р. зростання частки сфери ІТ у ВВП склало 0,9%, за 2012 р. – 1%.

На рис. 2 представлені дані про обсяг послуг, наданих підприємствами у сфері інформатизації (порівняння 2011 та 2012 рр.).

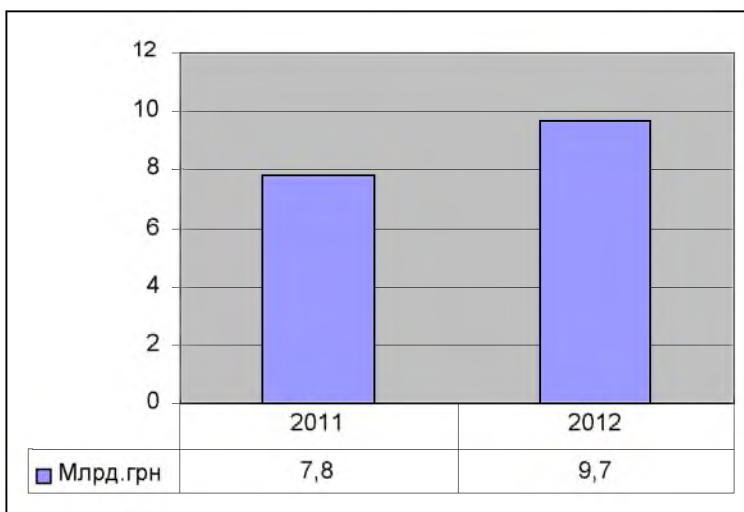

Рис. 2 Дані про обсяг послуг, наданих підприємствами у сфері інформатизації (порівняння 2011 та 2012 рр.)

Спостерігається помітна тенденція до зростання у 2012 р.

На рис. 3 представлені дані про структуру обсягу реалізованих ІТ-послуг у 2012 р.

Рис.3 Дані про структуру обсягу реалізованих ІТ-послуг у 2012 р.

Наприкінці 2012 р. понад 16,6 тис. суб'єктів господарювання різних форм власності, на яких працює понад 240 тис. осіб, здійснювали діяльність у сфері зв'язку та інформатизації. Це 2% від всього зайнятого населення держави, діяльність яких формує 4,6% ВВП країни, 3% загальноукраїнського обсягу інвестицій в основний капітал.

За 2012 р. обсяги доходів від надання послуг сфері зв'язку та інформатизації в загальному обсязі доходів сфери послуг України склали 23% або близько 62 млрд. грн., і зросли порівняно з 2011 р. на 6,7%.

Причини:

- Широке впровадження технічних засобів та програмного забезпечення в бізнесі, побуті та усіх без винятку сферах діяльності;

- Зростання цін на ІТ-послуги разом на підвищення інших цін в державі.

Інвестиції в основний капітал від діяльності у сфері інформатизації за 9 місяців 2012 р. склали 428,5 млн. грн., що становило 126,1% від аналогічного періоду 2011 р. і 0,2% від загального обсягу інвестицій.

Освоєно (використано) капітальних інвестицій у програмне забезпечення та бази даних 2,4 млрд. грн., що склало 42,3% від інвестицій у нематеріальні активи та 1,33% від загального обсягу освоєних капітальних інвестицій за видами активів.

Причини:

- На фоні відсутності виробництва, ІТ-діяльність є майже єдиним видом діяльності, якою займаються молоді кваліфіковані кадри;
- Висока якість підготовки ІТ-спеціалістів в українських закладах освіти та їх затребуваність у вітчизняних та зарубіжних організаціях;
- Зацікавленість об'єктів діяльності (державної, господарської, іншої) у підтримці ІТ-засобів у працездатному стані.

За даними Держстату України, у 2012 р. українські ІТ-підприємства експортували комп'ютерних послуг на суму 794,4 млн. дол. США. Це на 49,3% більше, ніж у минулому році (рис. 4).

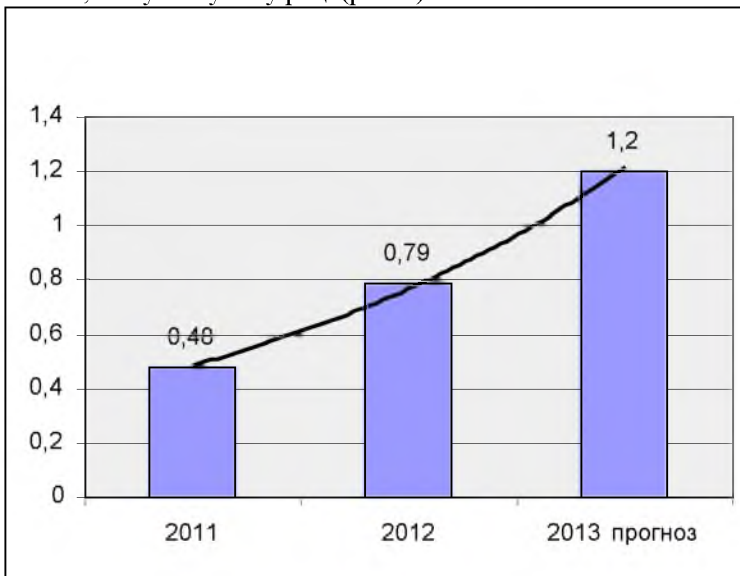

Рис. 4 Дані про обсяги експорту ІТ-послуг

Причини:

- На фоні відсутності виробництва та потенційного безробіття навіть серед кваліфікованих кадрів, ІТ-діяльність є майже єдиним видом діяльності, якою займаються для внутрішнього ринку та на проектах зарубіжних замовників;
- Висока якість підготовки ІТ-спеціалістів в українських закладах освіти та їх затребуваність у вітчизняних та зарубіжних організаціях;
- Популярність українських фахівців у зарубіжних роботодавців через невисокі розцінки праці ІТ-спеціалістів (порівняно з розвинутими країнами).

При цьому, імпорт комп'ютерних послуг за 2012 р. виріс на 22,4%, до 296,7 млн. дол. США (рис. 5).

Причини:

- Здебільшого іноземне походження програмного та технічного забезпечення для обслуговування комп'ютерів та мереж, розробок продуктів замовникам та побудови Data-центрів.

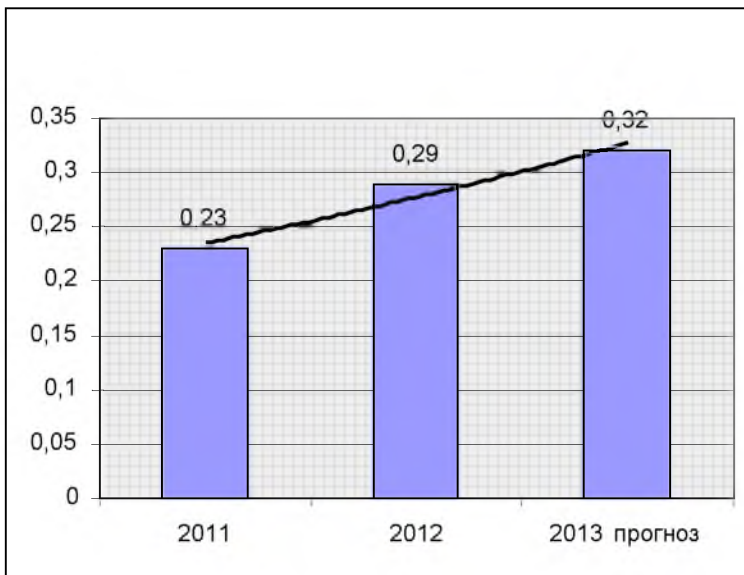

Рис. 5 Дані про обсяги імпорту ІТ-послуг

Таким чином, позитивне сальдо склало 497,8 млн. дол. США.

Нові інформаційні технології в даний час відіграють домінуючу роль на ринку інформаційних засобів і продуктів та в багатьох інших сферах бізнесу і виробництва. Динаміка розвитку нових інформаційних технологій призводить до необхідності постійного оновлення та введення нових стандартів. В іншому випадку відбувається прояв “подвійних стандартів”, одні з яких визнані органами стандартизації та існують формально, інші діють фактично, будучи невизнаними як офіційні документи, що є проблемою стану стандартизації сфери ІТ.

На сьогодні в Україні налічується 26990 стандартів, з яких 521 діють в сфері ІТ. Крім того, в сфері ІТ діють 137 ГОСТ колишнього СРСР.

В Україні кількість стандартів ІТ сфери становить 1,93% від загальної кількості державних стандартів, тоді як в інших країнах ця частка перевищує 10% (для порівняння: в минулому році ця частка становила близько 2%; станом на 1998 рік – близько 4%).

У 2011-2012 рр. набули чинності 54 ДСТУ у сфері інформаційних технологій, у 2013 р. має бути завершено розробку та подано на затвердження 45 ДСТУ.

Основними проблемами стандартизації у сфері ІТ, на думку фахівців Технічного комітету із стандартизації “Інформаційні технології”, є:

- відсутність комплексного охоплення об’єктів стандартизації ІТ;
- відсутність у державних органів бюджетного фінансування робіт із стандартизації у сфері ІТ; відсутність в планах національної стандартизації, починаючи з 2010 р., об’єкту стандартизації ІТ;
- довготривалі терміни від розробки стандартів фахівцями Технічних комітетів до їх затвердження та друку (близько 4-х років), що вкрай неприйнятно для динамічного розвитку сфери ІТ.

Тому, одним із шляхів вирішення цієї проблеми може бути визначення в системі національної стандартизації сфери ІТ як найпріоритетнішої галузі стандартизації.

Розглянемо тенденції розвитку ІТ ринку. За даними експертів ринку ІТ в Україні (представники компаній “СІТРОНІКС ІТ Україна”, De Novo, Інком, RIM2000, SAP Україна, кадрового холдингу АНКОР в Україні) розвиток ринку ІТ-послуг в Україні залежить від численних зовнішніх чинників: економічної кон’юнктури, зовнішніх інвестицій, державної та законодавчої політики в сфері бізнесу та ІТ, стану фінансового сектора, боргового навантаження на державу і корпоративний сектор.

Його обсяг у 2013 р. респонденти оцінюють на рівні \$ 320 млн. – це трохи менше 9% від усього ІТ-ринку, який складе \$ 3,6 млрд. У нашій країні традиційно лівова частина грошей припадає на апаратні рішення – без малого 79%, на програмне забезпечення – більше 12%.

Можлива зміна обсягу і структури ринку при вирішенні ряду “хворих” питань індустрії: видачі ліцензій на нові стандарти зв’язку (3G або LTE), посилення рівня боротьби з піратським програмним забезпеченням, реалізації відкладених ІТ-проектів держави.

На сьогодні в світі стрімко розвивається технологія “хмарні обчислення”. На українському ринку найближчим часом експерти прогнозують розвиток технологій “хмарних обчислень”; систем інформаційної безпеки; передача функцій обслуговування і підтримки на аутсорсинг, збільшення попиту на аутстафінг; системи mobility.

Найбільш перспективними і сприятливими для подальшого розвитку напрямками ІТ будуть послуги, пов’язані з аутсорсингом і системною інтеграцією. В першу чергу це впровадження ERP та CRM-систем, помітна тенденція зростання хостингових сервісів.

Аутсорсинг продемонструє позитивну динаміку. Тенденція зростання в цьому сегменті закріпилася в 2012 р. і продовжить впливати на ринок в 2013 р. Поряд з аутсорсингом продовжить розвиватися і аутстафінг.

Не менш популярним, ніж раніше, буде ІТ-консалтинг. На ринку затребуваний аудит інформаційних систем і оптимізація процесів всередині ІТ.

Як і раніше зберігають актуальність питання інформаційної безпеки.

Також експерти відзначають тренд підвищення інтересу до аутсорсингу внутрішніх функцій ІТ. “Обсяг вакансій зростав у 2011-2012 рр. і 2013 р. обіцяє не бути винятком. Не виключається збереження тенденції збільшення зацікавленості з боку ІТ-фахівців до трудової міграції в країни Західної Європи, США і Канади. Крім того, очікується збільшення кількості контр-Оффер фахівцям ІТ-сегменту від поточних роботодавців, у разі їх готовності змінити місце роботи.

Як показують дослідження аналітиків компанії IDC, одним із пріоритетів для сучасних компаній є технології в області зберігання та управління даними. Пояснюється це постійним збільшенням обсягу інформації.

Одними з головних трендів розвитку ІТ-ринку в корпоративному секторі стануть мобільні і хмарні технології.

Мобільні бізнес-програми дозволяють вирішувати важливі завдання та приймати рішення в будь-якій точці земної кулі так само ефективно, як на робочому місці. Хмарна модель допомагає економити на ІТ, знижуючи капітальні витрати і поточні витрати.

У 2013-2015 рр. очікується сплеск попиту на галузеві додатки PaaS (загально-доступних платформ – як послуги), вони використовуються в сфері фінансових послуг, в охороні здоров’я та сфері інтелектуальних енергосистем.

Незважаючи на прогнози мінімального застосування “хмарних обчислень” широким колом українських користувачів, їх очевидні переваги стимулюватимуть інтеграторів різних рівнів будувати відповідну

інфраструктуру, що забезпечить поступову міграцію існуючих рішень на модель “хмарних-обчислень”. Частково пришвидшити відповідні тенденції можливо через створення екосистеми електронного бізнесу, яка дозволить зменшити потребу у паперових документах і відповідного обміну ними.

Динаміка розвитку високопродуктивних систем в Україні і в світі свідчить, що кластерні і ґрід-технології матимуть в короткостроковій перспективі, а саме у найближчі три роки, зростаючий вплив на загальний розвиток інформаційних технологій в Україні.

За прогнозом компанії IDC за грудень 2012 р. об’єм даних, які створюються та споживаються в світі, протягом трьох років зросте приблизно у 2,5 рази. Вартість їх збереження на одиницю об’єму зменшиться принаймні вдвічі, проте загальні інвестиції у збереження даних зростуть на 20%. Незважаючи на повільніший розвиток вітчизняної ІТ-інфраструктури, цей процес напевне не мине й України. Згідно того ж прогнозу приблизно у 2016 р. внаслідок прискореного зростання інвестиції країн, що розвиваються, в електронну інфраструктуру доженуть відповідні інвестиції розвинутих країн. Можна очікувати, що навіть в державних органах внаслідок поступового, але незворотного прогресу електронного документообігу з’являться можливість і потреба аналітичної обробки великих об’ємів накопичених даних та інформаційного пошуку. Розв’язування таких задач без паралельних та розподілених обчислень стає неможливим.

З технологічної точки зору, світові авторитети – Gartner, Inc., IEEE Computer Society виділяють тенденції розвитку ІТ у 2013-2016 рр. Їх основа формується на стику чотирьох базових елементів – соціальні мережі, мобільні пристрої, хмарові технології та управління інформацією, спільне використання яких істотно змінить бізнес та суспільство, руйнує старі бізнес-моделі та створює нових лідерів ІТ-ринку. Об’єднання цих технологій є основою ІТ-платформи майбутнього в усьому світі. Для того, щоб Україна не відставала від названих ІТ-тенденцій, уряду слід вжити наступних заходів:

- Удосконалити інформаційне законодавство, зокрема, прийняти Інформаційний кодекс України;
- Удосконалити інвестиційне законодавство для підвищення інвестиційної привабливості, зокрема, ІТ-сфери;
- Законодавчо спростити процедури відкриття та ліквідації бізнесу, зокрема, пов’язаного з ІТ;
- Урегулювати питання дотримання авторських прав на програмну продукцію та боротьби з ІТ-шахрайством;
- Визначити в системі національної стандартизації сфери ІТ як найпріоритетнішої галузі стандартизації.

Використані джерела

1. Постанова Кабінету міністрів України від 28 листопада 2012 р. № 1134 “Про запровадження Національної системи індикаторів розвитку інформаційного суспільства” <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1134-2012-%D0%BF>
2. Доповідь про стан інформатизації та розвиток інформаційного суспільства в Україні за 2013 рік <http://nc.gov.ua/menu/publications/>
3. Рибаків Л.О. Систематизація інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури інформаційного суспільства // Екологія і ресурси. – 2008. – № 18. – С. 89 – 100.
4. О.Б.Баховець, С.К.Полумієнко, Л.О.Рибаків, В.В.Тюрін. Про національну систему індикаторів інформаційного суспільства // Математичні машини і системи – 2009. – № 4. С. 82-88.
5. Чубукова О. Про формування національного ринку інформаційних продуктів та послуг. “Економіка України” № 9, 1999, с. 86-88.
6. Гохберг Л.М., Гасликова И.Р. Методологические основы статистики информационных технологий // Вопросы статистики. – 2000. – № 3. – С. 30-39.
7. Гохберг Л.М. Интеллектуальная деятельность в структуре экономики информационного общества // Вопросы статистики. – 2000. – № 6. – С. 41-51.

Анотація

У статті проаналізовані наявні статистичні дані про стан інформатизації в Україні з міжнародних джерел та Держстату (порівняння 2011-2012 рр.), виявлені причини наявних тенденцій та запропоновані практичні рішення щодо стабілізації та зростання показників ІТ-розвитку українського суспільства.

Ключові слова: статистичні дані, стан інформатизації, показники ІТ-розвитку.

Анотация

В статье проанализированы имеющиеся статистические данные о состоянии информатизации в Украине из международных источников и Госстата (сравнение 2011-2012 гг.), выявлены причины имеющихся тенденций и предложены практические решения по стабилизации и роста показателей ИТ-развития украинского общества.

Ключевые слова: статистические данные, состояние информатизации, показатели ИТ-развития.

Summary

The article analyzes the available statistical data on the state of information in Ukraine from international sources and the State Statistics Service (comparison 2011-2012). The causes of current trends were identified. The practical solutions for stabilization and growth performance of IT development of Ukrainian society were offered.

Keywords: the statistical data, the state of information, performance of IT development.

